

مندال و بهها جوانهکان

نووسینی

شاخهوان عهلی ماموکی

پیشهکی

همزه عهباس فهقی

ئهم کتیبه بههاوکاری کاک (ئاواره) به چاپ گهیشتووہ

*****

ناوی کتیب: مندال و بهها جوانهکان

بابهت: بابتهی مندالان

نووسهر: شاخهوان عهلی حهمه ماموکی

پیشهکی: همزه عهباس فهقی

سهیرهشتی زانستی: بهختیار رهشید محهمه

دیزاین: نهرو ماموکی

تیراژ: ۱۰۰۰دانه

چاپ: یهگم - ۲۰۱۲

چاپخانه: چاپخانهی شهاب - ههولیر

لهبهریوه بهرایهتی گشتی کتیبخانه گشتیهکان ژماره سپاردنی (۸۱۲) ی سالی (۲۰۱۳) ی پیی

دراوه

پيشه‌كى...

جيهانى مندانان جيهانئىكى ئەوندە بەرقره و بى پەلەيه، تا لىي پامىنى، پاك و سەرنج پاكىشه، ئەوانەيش كه كات و فكر و خامه و وزه و توانايان بۇ خزمەتكردن بەو دونيا رازاويه تەرخان دەكەن، بى بەش نين له پېرشنكى ئەو جوانيانە، مامۇستا شاخەوان على حمەد ناويكى خوشەويست و قەلەمىكى بەپرشتى ئەو مەيدانەيه، بەچېرۆكه جوانه پېر له رېنوينى و نامۆزگارى و پەرورده‌ييه‌كانى توانيويەتى خزمەتئىكى باش بە منالانى كوردستان بگەيه‌نيت، نووسين بۇ منال يان بەزمانى منال سەليقه و حەوسەلەيهكى باشى دەوى، بەتايبەتى چېرۆك كه رېرەويكى لەبارو گونجاوه بۇ ناردنى پەيامه پەرورده‌ييه‌كان بۇ ناخ و هەستى ناسكى منال، چېرۆك ئەو بواردى مامۇستا شاخەوان هەلبيژاردووه دەتوانرئيت لەدوو توييدا بەشيوازئىكى ناياب منالان بە چەمكه جوانەكانى ژيان و ناكار و گوفتار و بەهاى بەرز و نەريتى رەسەنى كوردەوارى ئاشنا بكات، ويانكردن لەچېرۆكه‌كانى مامۇستا بەتايبەت ئەو كۆمەلە چېرۆكه‌كى كه ئىستا لەبەردەستى ئيوهيه ئەوندە كاريگەرە كه هەست و نەستى منال لەگەل خويدا بۇ ناو واقع كەمەندكيش دەكات، لەكۆتايى هەر كورته چېرۆكئى منال دەكات بە بەرئەنجامئىك و لەناوەرۆكى ئەم بەرئەنجامەيش پەردەى سەر پوخسارى مرواريدەك لەمرواريدەكانى بەها بەرز و بالكان هەلدەگرئى، هاوكات منالانى خوشەويست لەدەمى خويندنەوهى ئەو كورته چېرۆكانە زمانيان بەچەندين وشەى رەسەن و پاراوى كوردەوارى گۆ دەگرئيت، بەتايبەتى كۆمەلئى وشە و دەرپىنى شيرين هەن كه له دەقەرى (تەق تەق) و گوندەكانى (دەشتى كۆيه) ناخاوتنيان پيدەكرئيت و مامۇستا شاخەوان بەو پيئەى كه خەلكى ئەو ناوچەيهيه وەك هەنگاويك بۇ پاراستى و بز نەبوونيان بەكاريان دەهيئى، چونكه ئەو ناوچانە دەكەونه نيوان هەر سى پاريزگاي هەولير و كەركوك و سليمانى و كاريگەرى شيوه‌زارى هەرسى پاريزگاشيان بەسەرەويه، بەهيوام منالانى نازيزى كوردستان بەجوانى ئەو چېرۆكانە بخويننەوه و سوود لەباس و بابەتەكانيان وەرېگرن.

هەمزە عەباس فەقى

حوزەيرانى ۲۰۱۲-هەولير

دوچرخه و به ئینه که ی باوکی دارا

پوژتیکیان (دارا) له ماله وه دههات و دهچوو، بی ئه وهی کهس توورهی بکات، ههستی به ناره حهتی و بیزاریهکی زور کرد، که باوکی بینی ئه وه خهریکه خوئی دهگوری، به هیواشی لیی چوه پیش و پیوت: بابه گیان ئه وه خهریکی چی؟ خو به ته مای ئه وه نی بجیه بازار؟

باوکی وهلامی دایه وه، وتی: به لیی به نیازم بچمه دهره وه و پیاسه یهکی بازار بکه م.. گیانه که خیره بوچی ئه و پرسیارهت کرد؟ چ ئیشت به من هه بوو؟ دارا به دهم زه رده خه نه یه که وه وتی: بابه گیان ئه وهی راستیبی من ئه وه ندهی له ماله وه م نازانم چیبکه مو خو م به چیه وه سه رقالم بکه م؟ فه رموو ئه وه کاروی هاوړیم چهند پوژتیکه دوای ئه وهی له قوتابخانه دهرچوو، باوکی له گه ل

خوی بردیه بازار و بهدلی خوی دووچهرخیهکی باشی بۆ کپی، جا من هیئدهی دهچمه دهرهوه و ئەو کورە دەبینم دووچهرخه‌ی پییه و منیش هیچم نییه له‌دهرهوه یاری پیبکه‌م به‌زه‌ییم به‌حالی خۆما دیته‌وه، زوو زوو له‌به‌رخۆمه‌وه ده‌لیم: تۆ بلیی ئەگەر به‌باوکم بلیم دووچه‌رخیه‌کم بۆ نه‌کپی له‌کاتی‌کا من له‌ کارۆ زیره‌کترم، به‌نمره‌یه‌کی باشیش له‌قوتابخانه‌ دهرچووم.

باوکی به‌م قسانه‌ لیی چووه‌ پیش، توند دارای له‌باوش گرت و ده‌ستی به‌سه‌ر سه‌ری داهینا، ئەوجا به‌ده‌م پیکه‌نینه‌وه‌ پیی وت: به‌سه‌رچاو، ئیستا واده‌چمه‌ بازار و له‌ گه‌رانه‌وه‌مدا دووچه‌رخیه‌کی باشت بۆ ده‌کرم وابی گله‌یم لی نه‌که‌ی و نه‌لیی: ئەوه‌ دهرچووم و باوکیشم هیچی بۆ نه‌کریم.

دارا ده‌توت هیشتا له‌قسه‌کانی باوکی به‌گومانه‌، به‌په‌رۆشه‌وه‌ پرووی تیگرد و وتی: یانی ئیستا من دلنیا‌بم تۆ که‌ ده‌چیه‌ بازار و له‌ هاتنه‌وه‌ت بۆ ماله‌وه‌ دووچه‌رخیه‌کی باش و چاکم بۆ ده‌کپی؟

باوکی نه‌ختی سه‌ری لی‌ با‌دا، به‌خۆش‌حالییه‌وه‌ ته‌ماشای کرد و وتی: به‌دلنیا‌ییه‌وه‌ هه‌ر ئەم‌رۆ دووچه‌رخیه‌کی باشت بۆ ده‌کرم، مرۆڤ ده‌بی هه‌میشه‌ خاوه‌ن به‌لینی خویی و هه‌ر به‌لینیکی دا ده‌بی جی به‌جیی بکات، من وه‌کو خۆم نه‌توانم شتی ئەنجام بده‌م و له‌توانامدا نه‌بی بیکه‌م، نابی درۆت په‌گه‌لدا بکه‌م بۆیه‌ به‌ناشکرا پیت ده‌لیم: ببوو‌ره‌ ئەو ئیشه‌م پیناکری.

دارا دواى ئەم قسانە، بەپاكردن چووه دەرەو، كە لەدوورەو كارۆى
هاورپى بىنى، بە شادىيەو پووى تى كرىدو هاوارى كرىد: كارۆ، كارۆ، تۆ
دەزانى باوكم بەتەمايە نووكە بچىتە بازار و بەئىنى پىدام لەگەرەنەویدا
دووچەرخیەكم بۆ بكرى ئەوسا بەيەكەوە يارى دەكەين.

باوكى دارا لەبازارى پايسكىل فرۆشان دووچەرخیەكى چاك و قايمى كرى
و و بەرە بەرى نيوەرۆ گەرەپايەو مال، هەر لەدوورەو بانگى كرى: هۆۆۆۆۆۆ
كوپرە جوانەكەم دارا، هۆۆۆۆۆۆ.

دارا كە گووى لە دەنگى باوكى بوو، هاتە حەوشەكە و بەبىنىنى
دووچەرخیەكە ، لەخۆشيان هەر بەپاكردن خۆى گەيانە لای دووچەرخیەكەو
لەدەستى باوكى راپسكاند، ئەوجا بەخۆ و دووچەرخیەكەو چووه دەرەو،
بەلام هەر زوو هاتەو، يەكسەر خۆى گەيانە باوكى و پرومەتى ماچ كرى و
بەپىكەننەو پىبوت: باوكەگيان دەزانى بۆ هاتمەو؟ هاتووم لىم ببوورى.

باوكى بەسەر سوپرمانەو سەيرى كرى و بەزەردەخەنەيەكەو لىي پرسى: تۆ
پىم نالىي چىت كرىدووە تا من بتبوورم؟

دارا چاوى برىيە باوكى و وتى: من دەبووايە پىش ئەوەى دووچەرخیەكە
بەمە دەرەو، بەرامبەر بەم ديارىيە بەنرخەى تۆ سوپاستم بكردايە،
هەرچەندە تا ئەو كاتەى دووچەرخیەكەم نەبىنى، هەميشە لەبەر خۆمەو

دەموت: باوكم بهو قسانه‌ی كردی، و ابرانم تهنه‌ی مه‌به‌ستی ئه‌وه‌بوو دلم
 پرازیكات و هیچم بۆ نه‌كړی، به‌لام به‌دیتنی دووچه‌رخه‌كه، گومانم نه‌ما.
 باوکی بهم قسانه‌ی دایه‌ی قاقای پیكه‌نین و وتی: ئه‌م پایسکیله‌ی ئه‌و به‌لینه‌بوو
 كه من به‌تومدا، ئه‌وه‌یش ئه‌ركی سه‌رشانی هه‌موو باوکیكه‌ی بۆ هاندانی
 منداله‌كه‌ی له‌قوتابخانه‌ی دیاری پیشكه‌ش بکات با ئه‌و دیاریه‌ی بچووكیش بی.
 دارا به‌سه‌رسورمانه‌وه‌ی لیپرسی: بابه‌گیان ئه‌ری وشه‌ی به‌لین مانای چی یه؟
 باوکی وه‌لامی دایه‌وه، وتی: به‌لین ئه‌و شته‌یه‌ی تۆ قسه‌یه‌کت کرد ده‌بی
 خاوه‌ن قسه‌ی خو‌تبی، بۆ نمونه‌ی من كه و تم دووچه‌رخه‌ت بۆ ده‌كړم و بۆ تم
 نه‌كړی، په‌نگه‌ی بۆ له‌مه‌ودوا من هه‌ر قسه‌یه‌ك بکه‌م تۆ باوه‌رم پی نه‌كه‌ی.
 دارا له‌دایه‌ی چووه‌ی پیش، ده‌ستی خسته‌ی سه‌رشانی و، كه دایه‌ی و باب‌ه‌ی
 پیكه‌وه‌ی ماچکرد، به‌بی ئه‌وه‌ی هیچ قسه‌یی بکات، به‌خیرایی خو‌ی گه‌یاند
 دووچه‌رخه‌كه‌ی و ده‌ستی گه‌یاندی و چووه‌ی ده‌ره‌وه‌ی تا له‌گه‌ل کارۆی هاوپی
 ده‌ست به‌یاری بکات.

شيقان و بارامى باوكى هاوپپى يهكن

پوژيكيان دهمه دهمى عهسر بوو، (بارام) بهدهم زهردهخهنيهكهوه پروى كرده (شيقان)ى كوپى و وتى: گيانهكهه مئهگهر هيچ نيشت نيبه ههز دهكهه بهيهكهوه بچينه دهرهوه و پياسهيهكى نيو بازارى گهوره بكهين؟ شيقان بهكهيف خوښيهوه وتى: ئهگهر تو پيئخوښبى، ئهوه من ههر زورم پى خوشه و لهئىستاوه نامادهه، بچم خووم بگورم؟ بارامى باوكى وتى: برؤ بهپهله خووت بگوره وا لهدهرهوه چاوهريئت دهكهه. شيقان بهخييرايبى چووه ژورهكهى خووى، جلهكانى بهرى گوپرى و هاتهوه لهبهردهمى باوكى وهستا، بهزهردهيهكهوه وتى: هااااا، باوكهغيان، جوانم؟ باوكى بهههردوو دهستى ناوقهدى داراى گرت و بو ئاسمانى بهرز كردهوه، بهكهيف سازيبهوه وتى: ههر جوانى و بهس، ماشهلاآت ليبيى دهليى گولى.

كه داىگرته خوارهوه، دهستى گرت و وتى: دهى با بكهوينه پى، با برۆين.
 بهدهم پياسه و پړوشتنى ئاساييهوه بهرهو بازار شۆرپوونهوه، لهپريگه
 قسهى خوښيان بو يهك دهكرد، كاتى گهيشتنه بازار، باوكى بهشادمانيهوه
 پرووى تىكرد، وتى: ههناسهى بابو بو خوټ سهيرى ئه و شتانه بكه كه دينه
 پيشت چاوت و نايانزاني چين، لهوشتانه بپرسه و منيش وهلامت ددهمهوه.
 شيقان لهسه رپى خوى زور شت ههبوون تازه دهيانيبيني و نهيدهزاني
 ناويان چييه و بوچى بهكاردين، بهمهيش پرووى دهكرد باوكى و پرسيارى
 ئه و شتانهى لى دهكرد، ئهويش بهجوانى و به وردى وهلامى ددهديهوه.
 شيقان وتى: باوكه من بى تاقهت و شهكهت و ماندوو بووم، ناتوانم پرۆم .
 بارامى باوكى وتى: منيش خهريكه ههناسهم سوار دهبى، بويه تا نهختى
 بهسهيینهوه، وهره بابچينه ئه و كافتريايه و بو تاوى لهوى دانيشين.
 سهريان به كافترياكه داگرت، لهسه كورسى بهرامبهه بهيهك دانيشتن،
 شاگردى كافترياكه لىيان چوه پيش و بهئهدهبهوه فهرمووى ليكردن.
 باوكى شيقان بهههلهپيهكهوه وتى: بى زهحمهت چيتان ههيه؟
 شاگردهكه بهنهرمى وهلامى دايهوه: كوكتيل، شهربهتى مؤز- شهربهتى
 پرتهقال- شهربهتى ميوز- شهربهتى ههنا- قاوه و شپرو چايمان ههيه.
 بارام وتى: كوكتيليك بو من بينه و بزانه ئه و پهپوولهيهش چى دهوى؟

شاگردەكە پرووی كرده شیقان و وتی: فەرموو، حەزت لە چیه تا بۆتی بینم؟
 شیقان بە زەردەخەنەیهكەوه وتی: حەزم لە شەربەتی میوژە، میوژم بۆ بینە.
 ئەوەندەى نەبرد شاگردەكە هاتەوه، لەسەر سینیهكدا گلاسێ كۆكتیل و
 گلاسێ شەربەتی میوژی هیئا و لەبەردەمی دانان.
 ئەوانیش بەدەم قەسەى خوێشەوه شتەكانیان خواردەوه، پشووایاندا و پاشان
 هییدی هییدی بەرهو مال گەرانەوه، باوكی شیقان هەمیشە دەلیت: بۆ ئەوهی
 مندالەكەت گویت لیبگری وەكو هاوپی لەگەلى بجوولیوه.
 هەر ئەوهش بووبوو هۆی ئەوهی شیقان باوكی خۆی خوێش بوی.

بوچی شایه‌نی گول گریا ؟

(شایه‌ن) سهره‌رای بچوکی ته‌مه‌نی، کچیکی زیت و زیره‌ک بوو، هه‌رگیز له‌قسه‌ی دایکی دهرنه‌ده‌چوو، دایکی چی پی بوتبایه، بی یه‌ک و دوو بو‌ی جی به‌جی ده‌کرد.

پوژیکیان (نازدار)ی دایکی له‌ژووری پيش‌سوازی دانیش‌تبوو سه‌یری ته‌له‌فریونی ده‌کرد، هه‌ستی به‌تینوویتی کرد، له‌جیوه به‌ده‌نگیکی به‌رزوه

بانگی شایه‌نی کرد: کچه‌که‌م شایه‌ن ئاده‌ی نه‌ختی ئاو بو‌ دایه‌ نایه‌نی؟

شایه‌ن له‌ ناندینه‌که خه‌ریکی قاپ شووشتن بوو، هیشتا قاپه‌کانی ته‌واو نه‌شوریبو، ده‌ستی گه‌یاندە گلاسیک و پر ئاوی کرد، چونکه ده‌ستی هیشتا سابوونی پیوه بوو، له‌گه‌ل به‌رزکردنه‌وه‌ی گلاسه‌که‌دا، یه‌کسه‌ر له‌ده‌ستی به‌ربووه و گلاسه‌که‌ شکا، ده‌ستی به‌گریان کرد و له‌قیژه‌یه‌کی توندی دا.

نازدار‌ی دایکی وایزانی ره‌نگه شتیکی گه‌وره پوویدابی، به‌پراکردن خو‌ی گه‌یاندە ناندینه‌که و که گلاسه‌ شکاوه‌که‌ی به‌رچاو که‌وت و شایه‌نی بینی

نەوزاد بەچكەكەي ئەھیلانەكە ھېنایە خوارەوہ

(نەوزاد) لەشیکی سووکی ھەبوو، بەئاسانی بەسەر شت ھەلدەگەرا و لەناو ھەوشەکەیان دار کالیپتۆزیکي گەورە ھەبوو، چەند ھیلانەھیکي لەسەر چیکرابوو.

پۆژیکیان لەھەوشەکەوہ تەماشای ھیلانەکانی سەر دارەکەي دەکردو لەدەنگی جریوہ جریوی چەند بەچکە چۆلەکەھیکدا، وتی: وا باشە بەو دارە زلەدا ھەلگەپریم، خۆم بگەھینمە ئەو ھیلانە و بەچکەکانی ناوی بەھینمە خوارەوہ بۆ خۆم بەخیویان بکەم، بزائەم قەت وایان لی ناکەم کەوییان بکەم. چووہ پێش خۆي بەدارەکەوہ گرت، بۆ سەرەوہ ھەلکشا تا خۆي گەیاندە یەک لە ھیلانەکان و ھەردوو بەچکەکەي ناوی دەرکرد و بەچکەکانی ھینایە خوارەوہ، ئەوجا لەژیر سیبەری دارەکەدا بەچکەکانی دانا و بەپراکردن پۆیشت، ئوہندەي پینەچوو ھەندی گەنم و نەختی ئاوی لە جامیک بۆ ھینان. (زەینەب) ی دایکی کە لە پەنجەرەي نانیدینەکەوہ سەیری کرد ئەوہ نەوزاد خەریکە بەزۆر ئاو دەکاتە دەمی بەچکەکان و بە زۆر گەنمیان دەداتی، بەھیواشی ھاتە ھەوشە و لە دوورەوہ پووی تی کرد وتی: کورم نەوزاد

ئەو بۇ ۋاز لەو بەچكانە ناھيىنى؟ ئەو بەتەماي بىيانكوژى، ئاخىر چۆن دەكرى ئەوانە برسىيان نەبى و تۆش بەزۆر خواردىيان لە دەم كەي؟ نەوزاد بە خۆشپەيوە وتى: دايە دايە سەيركە من ئەو بەچكانەم لەسەر ھيئانەي ئەو دارە زلە ھيئاوۋەتە خوارەو، بەنيازم بوخۆم بەخيويان بكەم، ئەوانە چونكە دايكيان لەناو ھيئانەكەدا نەبوو وتم: پەنگە توينى و برسىيان بىت بۆيە وا ئاويان دەخەمە دەم و گەنمىيان لەقورگ دەنيم.

زەينەب بە زەردەخەنەيەكەوە وتى: تۆ ھەرچيەك بكەي ناتوانى وەكو دايكەكەيان بەخيويان بكەيت، دەبى ئەو ھەش بزانى ھيچ شتەك لەسۆز و بەزەيدا جيى دايك ناگريئەو، فەرموو سەيركە ئەو دايكەكەيان ھاتەو و لەتاوا چى دەكات؟ دەلىي لىت ديار نىيە چۆن لىرە نزيك دەبيئەو و دەپروا و دىئەو؟ ئىمەيش نابى شتەك بكەين ببىئە ماىەي ناخۆشى و خەم و خەفەت بەتايبەت ئەو بەچكانەي تەنھا چاويان لە دايكيانە بەخيويان بكات. نەوزاد نەختى لەقسەكانى دايكى ورد بوو، ھەستى بە پەشيمانى كرد، بۆيە لەسەرخۆ بەچكەكانى بردەو ناو ھيئانەكەيان و خۆيشى ھاتە خوارەو، لەژىرەو سەيرى كردن چۆن بەچكەكان دەميان دەكردەو و دايكەكەشيان خواردىيانى دەداي، بۆيە پرووى كردە دايكى و وتى: دايە گيان قسەكانت تەواو، ھيچ شتەك لەسۆز و بەزەيدا جيى دايك ناگريئەو.

گویدریژهکه قاچی شکابوو

پوژیکیان گویدریژیکی قاچ شکاو ورده ورده بهبهردهمی مالی نهوشاد تیدهپهپی و چند مندالیکی نهو کولانهیش لیی کویبونهوه بهدار و بهبهرد و بهشعق بهرببونه ویژهی، لییان دها و نازاریان پیی دهگهیاندا.

(نهوشاد) خوی گهیانده لایان و سهرنجی پیش دهمی خوی دا، چند وردکه بهردیکی بهدیگرد، داهاتهوه ههلیگرتن و هیده هیدی وهکو مندالهکانی دیکه بهردهکانی له گویدریژه بهستهزمانهکه دهگرت و گویدریژهکesh چونکه قاچی دواوهی شکابوو نهیدهتوانی ههرنا به لووشکهکانی بهرگری لهخوی بکات یاخود بهغاردان لهبهردهستیان ههلی و نهو شوینه جیبیلی.

(نهخشین)ی دایکی لهو دهمهدا هاته دهرهوه که نهوشادی بینی نهوه لهگهل مندالهکانی دیکه بهرد له گویدریژهکه دهگری، به توورهیبیهوه بهرهو پرووی مندالهکان پویشت و بهدهنگیکی بهرزهوه تیپراخورین: نهوه قهت شهرمتان بهخوتان نییه نهو گوناوه گهوره دهرههق بهو گویدریژه بهستهزمانه نهنجام

ددهن؟ دەى خيىرا لىيى دووركە ونەو، خوا يەكە و نابى بەدوو بەس بزەنم
 ھەر كەس يىك شت يىكى تىيىگىرى، لىيى دەدەم، ھاااااااا، دەى لىيرە تان نەبىنمەو.
 مندالەكان لە ترسان ھەر بەپاكردن ئەو شوينەيان بەجى ھيشت و نەوشاد
 لەم ناو دا بەتەنھا ما يەو، دا يكى لىيى چوو ھيشت، بە توورە يىيەو ھەر
 تىيىكر و تاگرتى شقا زىلە يەكى خاسى لىيى، كەلە سەرى تەزاند.
 نەوشاد بەھوى ئەو ئازارەو دەستى بەگريان كرد، بە دەم فرمىسك
 پشتنەو و تى: دايەگيان بۆ لىيى دەدەى؟ گوناھم چىيە؟ ئاخىر چىم كردوھ؟
 نەخشىنى دا يكى وەلامى دايەو و تى: با لىيى بىرسم ئايا تۆ پىت ناخۆش
 نىيە كە ھىچت نەكردبى و منىش لەھىچ و خۆپا يى بىم بەگرتا و لىيى بەدەم؟
 نەوشاد پىيوت: ئەى چۆن؟ چۆن پىم ناخۆش نىيە لەكات يىكا من ھىچم
 نەكردبى و تۆش لەھىچ و خۆپا يى بىي بەگرتا و لىيى بەدەى.
 نەخشىنى دا يكى بەدەم زەردەخەنە يەكەو پىيوت: ئەى كەوا يە ئەم
 گويد رىزە بەستە زمانە چى كردبوو؟ بۆچى بەبى ھۆ بەبەرد لىيى دەدا؟
 نەوشاد ھەستى بەپەشيمانىيەكى زۆر كرد، بە پەرو شەو و تى: بەلئىنبى
 دا يكەگيان لەمەودا ئازارى ھىچ ئازەل يىك نەدەم.
 نەخشىنى دا يكى ئەملا و ئەولاي پرومەتى ماچ كرد و ھەردوو كيان بە
 خۆش يەو بەرەو مالاو ھەر و پويشتن.

گەرمى سۇپا

(نەشمىل) كچىكى قشت و ژىكەلە بوو، چونكە بەتەمەن ھىشتا بچوك بوو، ھەموو شتىكى لەيەك جيا نەدەكردەوہ و نەيدەزانی گەرمى و ساردى چىيە؟ وەرزى زستان لەمالەوہ سۇپايان داگىرساند، نەشمىل بەتاتە تاتى و گاكۆلكە لەسۇپاكە نزيك دەبوۋە و سەرنجى گەشى ناگرەكەى دەدا ھەزى دەكرد دەستى بۇ ببات و دەستى لى بدات، كەچى كاتىك بەھىۋاشى دەستى بۇ درىژ دەكرد، (پىحان)ى دايكى بەدەنگىكى بەرزەوہ بەسەرى دەقىژاند: ھىيىيى، بڧەيە، ھااااا، نەكەى دەستى بگەيەنى دەستت دەسووتى.

ئەو ھات و ھاوارە وايدەكرد يەكسەر نەشمىل دەستى بكىشىتەوہ، كەچى دواى تاوى ئەگەر بىزانىايە كەس نايىبىنى و نايگرى، ديسان بەتاتەتاتى خۇى دەگەياندە سۇپاكە و ديسان كە دەيويست دەستى بۇ ببات و دەستى لى بدات، جارىكى تر دايكى دەيقىژاندەوہ: بڧەيە، بڧە، ھىيىيى، نەكەى.

به په له خوئی دهگه یانده لای نه شمیل و له سوپاکه ی دور دهخته وه .
 نه شمیل به جوړی مراقي له و سوپایه گرتبوو، نه و دوروبه رهی بهر نه ده دا .
 پړحانی دایکی وای و پرمابوو، نه یده زانی چو ن کاریکی و ابکات کچه که ی
 چیر نه ویرئ له و سوپایه بچیته پیش و لیئ نزیك ببیته وه، گه لی بیری
 کرده وه تا دواچار بیروکه یه کی به مییشک داهات، چوو له ته ک سوپاکه چوار
 مه شقی دانیشت، نه شمیلی هیئا له سهر کوئی خوئی دانا، نه و جا دهستی
 راسته ی نه شمیلی گرت و هیدی هیدی دهستی له سوپاکه نزیك کرده وه .
 نه شمیل ههستی به گه رمیه کی زور کرد، شله ژا، وایزانی دایکی ههر
 به راستی دهیه وی دهستی بخاته سهر سوپاکه و بیسووتیئ، له تاوا هاواری
 لی ههستا و دهستی به گریان کرد: دایه، دایه، دهستم دهستم .
 نه یده زانی بلئ: دهستم خه ریکه بسووتی، وازم لیئینه، دهستم سوتا .
 پړحانی دایکی ههستی کرد به م کارهی دهتوانی کار له نه شمیل بکات ئیتر
 له سوپاکه نزیك نه بیته وه، که دهستی نه شمیلی بو دواوه کشانده وه،
 نه وهنده ی نه خایاند هه مدیس به نه نقه ست دهستی راسته ی گرتوه و له
 سوپاکه ی نزیك کرده وه، نه ویش حه جمانی لی برا و وایده زانی دایکی
 به راست دهیه وی دهستی بخاته سهر سوپاکه و بیسووتیئ، بویه له ترسا
 دهستی به گریان و فیغان کرده وه: دایه، دایه، دهستم دهستم .

به دەم فرمیسك پشتنه وه، پرووی خوئی وەرگیپراو خوئی خسته ئامیزی دایکی، هیئده نووزایه وه تا خهوت، له خه وه کهیشی هەر هه نسکی ده دا. دواى خهویکی قوول و دوور و دریز، کاتیك بیداربووه و له خه وه کهى ههستا، ریحانی دایکی به هیواشی نه شمیلی هه لگرت و له سوپاکه ی نزیك کرده وه، که چی نه شمیل بی یه ک و دوو له سوپاکه دوور ده که و ته وه. دایکی هه رچی جار ی به پیکه نینه وه ته ماشای نه شمیلی بکردایه و بیوتبایه : ئااااااا، ده ی کچه جوانکیله که م بچووه لای ئه و سوپایه، ده ستی لیده. نه شمیل نه ختی سه ری با ده دا وه ک ئه وه ی پیی بلی: نا، ناچم، له و سوپایه نزیك نابمه وه، سوپاکه ده مسوتینی.

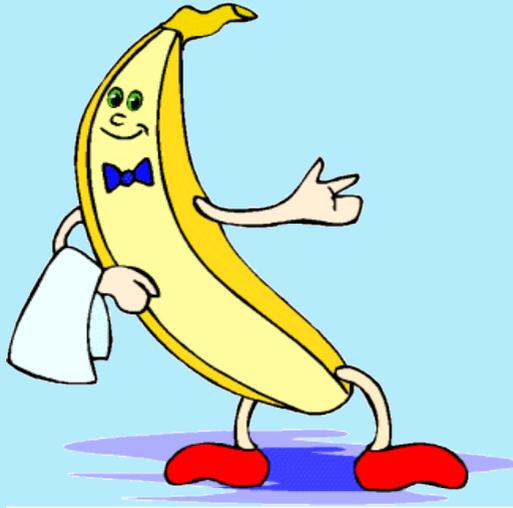
فریدانی مۆز

(کاروان) و (شازاد) ی باوکی به دوو قوئی به پاسهکانی گه پرهك چوونه دهره وه، پیاسه یه کی ناو بازاریان کرد و له سهر پیی خویانه وه تا شت ببه نه ماله وه، سهر دانی نه و عهلو هیان کرد که هه موو سه وزه و میوه جاتیکی تییدا ده فرۆشرا. کاروان به دیتنی کابرایه کی پشت چه ماوه ی به ته مه ن کاتی به سهر په لکه مۆزیک کهوت و به پشت دا به ریووه، دایه قاقای پیکه نینیکی بهرز. شازادی باوکی به خیرایی خوئی گه یانده کابرا به ته مه نه که و یارمه تییدا، که راستی کرده وه و گوچانه که ی دایه ده ست، نه ویش سوپاسی کرد. شازاد گه پرایه وه لای کاروان و به هه لپه یه که وه سهیری کرد وتی: کوری خۆم، تو ده زانی نه ده بوو له جیاتی نه وه ی یارمه تی نه و کابرایه به دیت و دهستی بگری و هه لیبگریته وه، که چی گالته ت پیهات و پیی پیکه نی؟

کاروان به زرده خنه یه کی گه شه وه زمانی گه پراند و وتی: ئاخو باوکه گیان
 ئه و کابرا پیره گه لی عه نتیکه به ربووه، نه متوانی خوّم بگرم پی نه که نم.
 باوکی وتی: تو هیشتا بچوکی، ئه وانه به ته مه نن پیویسته یارمه تی بدرین
 و ریزیان بگیری، ئه وانه پوژی له روژان وه کو ئیمه بوونه و ئیستا چوونه ته
 ساله وه، له گه ل ئه وه شدا ئه و خه لکه ئه گهر ئه و مؤزه یان فری نه دایه، نه ئه و
 پیی لی دهنه و به رده بووه، نه تویش به و شیوه یه پیی پی ده که نی.
 کاروان قاقا پیکه نی، وتی: جا چی ده بی نه گهر شتی کمان خوار دو فریماندا؟
 شازادی باوکی بوی خنایه وه پییوت: چون چی ده بی؟ به فریدانی ئه م شتانه
 ژینگه ی شاره که مان پیس ده بی، به لام ئه گهر من له لای خوّمه وه ههستم
 به بهر پرسیاریتی کرد و تو له لای خوته وه و هه موومان له لای خوّمانه وه ئه و
 شتانه ی خوار دمان و خستمانه ته نه که ی زبله وه، ئه وه چی روو ده دات؟
 کاروان به بزیه که وه وه لامی دایه وه وتی: شاره که مان هه میشه پاک و
 خاوین ده بی و پیس نابی، به لام من به ته نیا چیم پی ده کری؟ ئه و من شتی کم
 خوارد و فریم نه دا، خو به ده یان که سیتر هه ن شت ده خوّن و فریی ده دن.
 باوکی وتی: نابی به م شیوه یه بیر بکه ینه وه، ئه گهر بمانه وی شاره که مان پاک
 و خاوینی، ده بی هه موومان هه ست به بهر پرسیاریه تی بکه ین.
 کاروان نه ختی سه ری بو له قاند و وتی: ئه وه ئه رکی سه رشانی هه موومانه.

پیکهوه له عهلوکهدا ههندی میوه و سهوزهیان کړی و پیاان ههلینا، سواری پاس بوون و ههر به پاسی گهړهکهکیان، گهړانهوه مال.

پلیکانه (قادرمه)

پوژگار مندالیکی چه توون و بزپو بوو، جهستهیهکی لاواز و له شیکي سووکی هه بوو، وا خووی به پلیکانه ی مالوه یان گرتبوو، وهکو یاری پیبکات به شهقاویک چهند پلیکانه یهکی دهبری، دهچووه سه رهوه و ههر بهو شیوهیه دههاته خوارهوه. گه لاویژی دایکی پوژ نه بوو سه رهنشتی نهکات، پیی نهلی: کوره کم نهوه یاری نییه تۆ دهیکه ی، خو نه گهر خوانه کرده بکهویه خوارهوه، دست و پییت دهشکی. پوژگار وهکو فشهو گالته ی بهوقسانه بییت، دهیوت: نا دایه گیان له من مه ترسی، من وا راهاتووم بهناسانی ناکهوم، نهوه یارییهکی خوشه و بو خوم یاری دهکم.

گه لايوڙي دايكي به زرده خه نه يه كه وه پي و ت: نهو ياريبانه ي خه ته رناكن، دهبي خوماني لي به دوور بگرين، نهو ياريبه ي تو دهيكه يت به چركه يه، هر كه پيت خزا، خوت به سه لامه تي نادوزيه وه. پوژيكيان له هلكشان وسه ركه وتن بو سه ره وه، چونكه پليكانه كه تهر بو، له سه ري خزا، پشتا و پشت به ربووه، دهستيكي شكا و نازاريكي زوري پي گه يشت، هاواري لي به رز بوويه وه، دايه قيژه يه كي گوره. گه لايوڙي دايكي به هه له داوان خوي گه يانده لاي، كه بيني نه وه كه وتوته سه ر زه وي و له هوش خوي چووه، به دم گريانه وه چونكه شاخه واني باوكي پوژگار له گه شت بو، ته له فوني بو ماله دراوسيكيان كرد، نه و انيش به په له سه ياره يان هيئا، سواريان كرد و برديانه نه خوشخانه ي فرياكه وتن و له نه خوشخانه يان خه واند. كه قاجي پوژگاريان له گه چ گرت، هر نهو پوژه هيشته وه له نه خوشخانه يان دهر كرد و برديانه ماله وه، له و پوژه وه پوژگار وازي له و ياريبه هيئاو و هه ميشه ده ليت: نه وه ي به گويي دايك و باوكي نه كات زهره ر ده كات، نه گهر من به قسه ي دايكم بكر دايه قاجم نه ده شكا. بويه من له مه و دوا بزائم هر ياريبه ك زيانم پي ده گه يه ني، نايكم.

ھیلانەكە تىك مەدە

پوڭزىكىيان (ھەژار) لەمالەوہ دەستى بۇ گاشەبەردىكى نىو حەوشەكەيان درىژ كەرد و ھەلىگرتەوہ، بەردەكەى بۇ ئەو ھیلانە ھاويشت كە لەبن مېچى خانووەكەياندا دوو كۆترى جوان دروستيان كەردبوو، كۆترەكان ھەر زوو لەترسان لەشەقەى بالياندا و ھەلفرين و ئەو دەوروبەريان بەجى ھيشت.

(ژىلە) دايكى بەدەنگىكى بەرزەوہ قيراندى بەسەريا و پىيى وت: ھەژار گيان پىم نالىي ئەوہ چ دەكەى؟ ئەوہ بۆچى بەرد لەو كۆتر ژىكەلانە دەگرى؟

ههژار خووی شیلوو نه کرد، بهه لپه یه که وه وتی: ئاخر گه لی رقم له و کوترانه ده بیته وه، حهز نا که م بیان بینم و دیمه نی خانوه که مانی ناشیرین کرد وه. ژیه پییوت: تو هیشتا له دایک نه بووبووی، له سه رده می به عسیه کاندای سوپای پرژیم هی رشی کرده سه ر گونده که مان، ئیمه ییش هه موومان نه وه کو بمانکوژن، له ترسان هه لاتین و ئه وانیش هه موو خانوه کانیا ن پروو خاندین، ئیستاش که بیر له و پرژانه ده که مه وه چون ده ژیا یین و چون هه موو شته کانمان به جی هیشت و چونیش خو مان گرت ه وه؟ قسه کردن هه ر به ده م خو شه، ئه گینا شتی ک تا به سه رت نه یی، نازانی ئه و شته چه ند نا خو شه، بو یه هه رگیز بیر له وه مه که وه مالی که سی ته نانه ت هیلانه یه ک تی ک به دیت. هه ژار پرووی کرده دایکی و وتی: دایه گیان قسه کانت هه مووی دروست و ته واون، بو یه به لینی بی له مه و دوا شتی نه که م بزانه ئه و شته خراپ بی. ژیه ی داها ته وه، ئه ملا و ئه ولای گو په خره کانی هه ژاری ماچ کرد و وتی: ئه ک ئافه رین کو ره شیرینه که م.

قارەمان دیناریک دەدۆزیتەوہ

پوڤژیکیان (قارەمان) دەچیته قوتابخانە و لەپیی گەرانهوی بۆ مالهوہ پینچ دینار دەدۆزیتەوہ، لەخۆشیان ھەر بەراکردن رادەکات و دەیهوی ھەرچی زووہ بگاتەوہ مال و جانتاکە دانئ، ئەوجا بەپەلە بچیته دوکانەکە سەر جادە سەرەکی و بەو پارەیهی دۆزییەوہ بۆ خوی شتیکی پی بکری.

کاتیك پیی نایه چهوشه‌ی ماله‌وه، جانتاکه‌ی له‌و دووره دانا و هر له دووره‌وه سه‌لامی له (نایشه‌خان)‌ی دایکی کردو وتی: دایه گیان من تا ئه‌و بازاره‌ی پشته‌وه ده‌چم، زۆرم پیی ناچی ده‌گه‌ریمه‌وه، چ ئیشت نییه؟

نایشه‌خان چاوه‌بله‌ق بوو، به تاسه‌وه پرسى: جا چ ئیشت له‌بازاره؟

قاره‌مان وا فییر کرابوو راستگویی و درۆ نه‌کات، بویه ده‌ستی نایه باخه‌لی و پینج دیناره‌که‌ی ده‌رینا، بی په‌روا وتی: دایکه‌گیان چیت لی بشارمه‌وه، پیش ئه‌وه‌ی بیمه‌وه، له‌سه‌ر پیی خو‌مدا ئه‌و پینج دیناره‌م دوزییه‌وه، ئیستا با پرست پیی بکه‌م: چۆنه بچم به‌و پارویه سه‌یاره‌یه‌کی به‌کو‌نترۆل بکرم؟

نایشه‌خان وه‌لامی نه‌دایه‌وه، ته‌نها چاوه‌کانی نایه سه‌ر یه‌ک و سه‌ری لی بادا وه‌کو ئه‌وه‌ی پیی بلی: ئه‌وه قسه‌یه ده‌یکه‌ی؟ من به‌م ئیشته‌ت رازی نیم.

قاره‌مان زانی دایکی به‌و پیش‌نیاره‌ رازی نییه، ئه‌و جارهیان وتی: ئه‌ی باشه بو نه‌چم هه‌ندی قه‌له‌م ره‌نگ و ره‌شکه‌ره‌وه و چه‌ند ده‌فته‌ریکی پیی بکرم؟

نایشه‌خان دووباره‌ چاوه‌کانی نایه سه‌ر یه‌ک و سه‌ری لی بادا وه‌کو ئه‌وه‌ی هه‌میسا پیی بلی: نه‌خیر من به‌م شته‌یش رازی نیم.

قاره‌مان به‌رده‌وام بوو له‌سه‌ر پیش‌نیاره‌کانی، بو ئه‌و جارهیان وتی: ئه‌ی چی ده‌لیی ئیستا بچم له‌و که‌بابخانه‌ی پشته‌وه نه‌فه‌ری که‌بابی خاسی پیی بکرم و بیمه‌وه بو خو‌مان به‌یه‌که‌وه که‌بابیکی خو‌ش بخوین؟

نایشه خان به دهم زهرده خه نه یه که وه وتی: قاره مانه کهم با لیتت بپرسم له بیرته ههفته که ی نه ولاتر کاتی شالاوی باوکت دوو دیناری پیدای تاوه کو بچی له و نانه واخانه ی سهر وه هندی نان بکری، که چی له پری خوتا پاره که ت لی به رببووه و بزرت کردبوو، نایا که هاتی وه نه وه دمه هه ستت به چی کرد؟

قاره مان به پیکه نینه وه پرووی کرده دایکی و وتی: تو خودا دایکه نه گهر نه و شتهم به بیر بینیه وه، نایا ای که چند ناخوش بوو، نیستاش نه و پروژم له بیره دهترسام بیمه وه مال که بلیم پاره کهم بزر کردووه نیوه لیم قهبول نه کن و له سهر بزربوونی لیم بدن، بویه تا ماوه یی له و بهینه دا هاتم و چووم و هر چاوم له عه رده که ده گپرا به و نیه ته ی بیدوزمه وه، که نه شمدوزیه وه به ناچاری به دهم گریان و فرمیسک پرشته وه هاتم وه، به لام سه یرم پی هات له جیاتی نه وه ی لیدان بخوم، که چی نیوه دلتن دامه وه و وتتان: ده ی نه و پاره یه به قورباتتی، ده ی پرو دهم و چاوت بشو و هر و ابزانه هیچ نه بووه.

نایشه خان به زهرده خه نه یه که وه وتی: نیستا با پرسیاریکی دیکه ت لی بکه م، پرسیاره کهم نه وه یه نایا هه موو دایکو باوکی وه ک نیمه بیر ده که نه وه؟ قاره مان ناخیکی هه لکیشاو وتی: نه وه لالا برادره م هه یه له سهر بزرکردنی پوبعه دیناری دایک و باوکی هینده یان لیی داوه، به قوربان ی مردنیان کردووه.

ئائيشە خان وتى: كەواتە.....

قارەمان بە بزەيەكەوہ وتى: كەواتە تىگەيشتەم، تىگەيشتەم و تەواو، ئەگەر لەھەر شوپىنى پارەيى، شتتېكم دۆزىيەوہ دەبى بۇ خاوەنەكەى بگەرپنمەوہ. ئائيشە خان دەستخوشى لىكرد و وتى: كورەى خوم ھەر كەسى كە شتتېك بزر دەكات ئەوہ سوور بزائە ئەگەر شتەكەى زور بچووكيشبى ھەر چاوى لىيە، كەواتە تو له مەبەستەكەم تىگەيشتى.

قارەمان وتى: كەواتە ئەوہ من رويشتەم و وا دەچمە ئەو شوپنە و بەدواى خاوەنەكەى دەگەرپم بزائەم ھى كىيە تا پارەكەى بۇ بگەرپنمەوہ. ئائيشە خان لەخوشيان ھەر ئەوہندەى بۇ كرا پىي بلى: ھەر بژى شىرى داىە و بابە، ھەر بژى قارەمان.

پیره ژنیکی به سالآ چوو

به یانیه کیان تازه خور به رهو چه قی گهردون هه لده کشا، (شلیر) له گهل
(مه نیج) ی دایکی به یه که وه له به ردهم دهرگای هه وشه وه ستا بوون قسه ی
خوشیان بو یه که دهرکرد، له م ئان و ساته دا پیره ژنیکی پشت کوری به ته مه ن،
گوچانیکی به دهسته وه بوو ورده ورده بو سه ره وه دهر پویی، پویشتنه که ی
سه رنجی شلیری پراکیشا، دایه قاقای پیکه نین و به په رو شه وه پرووی کرده
مه نیجی دایکی و لی پیرسی: دایه گیان ئه و پیره ژنه بوچی ئاوا پشتی
چه ما وه ته وه؟ به راستی سهیره! چما ئه وه ی پیری ئاوا ی لی دی؟
مه نیج به هه لیه که وه وتی: ئاخر ئه و ئا فرده ته چوو ته ساله وه، هر که سی
پیر بی پشتی ده چه میته وه، چاوی کزده بی و تاقه تی پویشتنیشی نابییت .

شلیپر له سەر پرسیارهکانی بهردهوام بوو: باشه هه موومان وامان لی دی؟
 مه نیچ پیی وت: کچه کم ئه وانه پوژیک له پوژان وهکو ئیمه بوون، مروڤ نابی
 شانازی به خوویه وه بکات وابزانی هه تا دهمری هه ساغ و جوان دهبی؟
 نه خیر ئه وه سوننه تی ژیا نه بمانه وی و نه مانه وی دهبی هه موومان پیر بپین،
 ئه و پیره ژنه ی ده بیینی وهکو لیی ده گپرنه وه کاتی خو ی له م گه ره که دا
 ئا فره تی ئا وا جوان و شوخ و شهنگ و نازدار نه بووه، جوانیه کی وای
 کردبوو هه موو خه لکی ئیره ییان پیی دهبرد، ئه وه ئیستاش وا ده بیینی
 چونه، ئیمه ییش ده بی به پریزه وه سه یری به ته مه نه کان بکه ین و گالته یان پی
 نه که ین، به تایبه ت دایک و باوک که ده چنه ساله وه ئه وه ئه رکی
 منداله کانیه تی له و ته مه نه ی ماویانه دلایان نه شکینن و خزمه تیان بکه ن.
 شلیپر تفی ناو ده می قوتدایه وه و وتی: من زور په شیمانم نه ده بوو پیی
 پیبکه نم، له ئیستاه هه ر که سی ببینم چوه ته ساله وه، چیم له ده سته بی
 یارمه تی ده دم ئه گه ر به قسه یه کی خو شیش بییت.

شفتە گەرمەکەى بانە

(بانە) بەیانى دواى ناخواردن، بەرە بەرى چيشتەنگاو بیری دەکردهوه و لەخەمى ئەوهدابوو ئاخۆ: بۆ نيوهپۆ چى ليني؟ چەندى سەرى هيئا و برد تا دواجار ئەوهى بە کەلکەلە داهاى بۆ ئەو جەمە شفتەيان بۆ نامادە بکات. بەپەلە جەکانى بەرى گۆپى و بەشینهى خۆى گەيانده گۆشتفروشهکەى سەرەلقى کۆلانەکەيان، چارەگى گۆشتى نەرمکى کپى و ھەر لەوى کردیە قيمە، ئەوجا لەدوکانىكى سەوزەفروشيیدا دەسکى کەرەوز، نيو کيلو کودى، نيو کيلو پياز و کيلويهک خەيار و تەماتەى بۆ زەلاتە کپى و ھاتەوه. لە سەر تەختە قيمەکەدا چەند سەلکە پيازىكى لەگەل دەسکە کەرەزەکە ھەنجنى و لەتەشتیکدا تیکەل بەیەکى کردن، ئەوجا قيمەکەى تیکرد و ھەندى ئاردى سفرى بەسەردا کرد و نەختى ئاويشى تیکرد، کە جوان شيلای، پارچە نایلونىكى هيئاو خستیه سەرى، لەلایەکى ناندينەکەى دانا.

پیش نیوه‌پۆ، تاوه‌یه‌کی هینا خستیه سهر ئاگر و نه‌ختی پوونی تیدا هه‌لقراچاند، ئه‌وجا ورده ورده كه‌وته سوور كردنه‌وه‌ی شفته‌كه و ئه‌و شفته‌ی له‌پروونه‌كه‌دا ده‌برژا، به‌كه‌وگير ده‌ریدی‌نا و ده‌یخسته قاییکه‌وه.

(هه‌نگاو) ی كوپى له‌و سه‌روبه‌نده هاته‌وه مال و به‌په‌له پرۆزى خۆی به ناندینه‌كه‌دا كردو به‌هه‌ناسه برکپۆه، له‌ دووره‌وه هاواری كردی: دایه‌گیان ئه‌رى چیمان هه‌یه برسیمه؟ ئه‌گه‌ر شتی نه‌خۆم ده‌ق له‌برسان ده‌مرم؟

بانە‌ی دایکی به‌كه‌یف خۆشیه‌وه له‌وه‌لامدا وتی: ئه‌گه‌ر تۆزى ئارام بگری ئه‌وه خه‌ریکی شفته سوور كردنه‌وه‌م و چی وام نه‌ماوه، هه‌ر كه شفته‌كه‌م ته‌واو كردن، یه‌كسه‌ر سفره راده‌خه‌م، پیکه‌وه هه‌موومان نانه‌كه ده‌خۆین.

هه‌نگاو به‌بیستنی وشه‌ی شفته، ده‌می ئاوی كرد، هی‌دی هی‌دی هه‌نگاوی‌نا، خۆی گه‌یانه‌ لای دایکی و بی‌پرس و پرا ده‌ستی گه‌یانه‌ شفته‌یه‌کی گه‌رم و نایه‌ ده‌میه‌وه، چونكه شفته‌كه زۆر گه‌رم بوو پێك سه‌ری زمانى سووتاند، به‌مه‌یش هاواری لی‌هه‌ستا و له‌تاوا ده‌ستی به‌گریان كرد.

بانە‌ ناوچه‌وانی لی‌گرژ كرد و وتی: ئه‌ی من چیم وت كوره‌كه‌م؟ هه‌نگاو خیرا ده‌ستی بو‌گلاسه ئاوه‌كه‌ی به‌رده‌می دایکی درێژ كرد، به‌یه‌ك بین هه‌موو ئاوه‌كه‌ی هه‌لقۆراند، ئه‌وجا وتی: دایكه‌گیان به‌پراستی په‌شیمانم نه‌ده‌بوو په‌له‌م بگردایه، ده‌بو چاوه‌پروان بوومایه تا سفره‌ت راده‌خست...

بانە وتى: ھەر شتېك بەپەلەى ئەنجامى بەدى، بەپەلە لىي پەشىمان دەببەوہ. كورپى خۆم واپاشە تا سفرە دانەخەين و شتەكانى لەسەر دانەنېين، لەخۆرا دەست بۆ ھىچ نەبەين، خوشى خىزانىش لەوہدايە ھەموومان بەيەكەوہ لەيەك كات كۆببىنەوہ و دەست بەخواردن بەكەين.

ھەنگاۋ سەرى بۆ قسەكانى بانەى داىكى لەقاند و وتى: قسەكەت تەواوہ دايە گيان، ئەوہتا مامۆستاكەمان فيرى كردووین كە وەكو رېزىك لە پېش ميوان و لە پېش كەسى لەخۆمان گەرەتر دەست بۆ خواردن نەبەين.

بانە بەپېكەننەوہ وتى: ئەك ئافەرىن كورەكەم، ديارە مامۆستاكانتان لە قوتابخانەدا فيرى شتى جوانتان دەكەن، بۆيە رېز لە مامۆستاكانت بگرە و بەگوڤيان بەكە.

دایه چهز دهکهم ته یاره دروست بکه م

(ماردین) و (شانیا) دایکی له سهر بانی ماله وه له نزیك په پښینی پیښه وهی خانووه که دا که دستیان پیوهی گرتبوو، ده یان پروانیه باخچه که ی پیښ دهمی مالیان ، به دهم قسه ی خوشه وه کاتی که ته یاره یی به ناسمانی نه وه دوروبه ره تیپه ری، ماردین چاوی تیپری و به په روښه وه پرسى: دایه گیان ئه ری ته یاره چییه؟!

شانیا ی دایکی وه لامی دایه وه وتی: ته یاره نه وه شته یه مروځه دروستی دهکات و ژماره یه کی زور له مروځه سه د، دووسه د که س، بگره زیاتریش

له خو دهگري و له شاريكه وه بو شاريكي تري يا له ولاتيكه وه بو ولاتيكي
ديكيان له ناسمانه وه به ماويه كي كورت دهگوازيته وه.

ماردين بهرده وام بوو له سهر پرسیار كردن: جا ئه و ته ياره بچووكه چوئن ئه و
هه مووه خه لكه بييشوماره دهگري، سهيره ئه ي چوئن دهروا و ناكه وي؟

شانياي داكي وتي: كوره كه م ئه وانه ي ئه م ته ياره يان دروست كردوه
حيسابي هه موو شتيكي گه وره و بچووكيان بو ي كردوه، ئه م ته يارانه ش
تو واده زاني بچووكن، نا، نه خير ئه مانه بچووك نين، به لام هه ر شتي چه ند
گه وره بي تا بو ناسمان بهرز بيته وه له پيش چاومان به بچووكي ده رده كه وي.

ماردين به بزه يه كه وه وتي: دايه گيان من چه زم لييه ته ياره دروست بكه م!

شانيا به تاسه وه وتي: هه ر به راستي چه زت له ته ياره يه دروستي كه ي؟

ماردين به دهم قاقاي پيكه نينه وه وتي: ببوره گالته م كرد، من چه ز ده كه م
له دوا روژ بيمه ماموستا و چه زم ته ي كو مه لگا كه مان بكه م.

شانيا وتي: نه گه ر بخويني ده بيه ئه و شته ي كه ده ته وي، جا هه ر شتيكي بي.

ماردين له داكي چوه پيش، ئه ملا و ئه ولاي روومه تي ماچ كرد و وتي:
سو پاس بو ناموزگاريه كانت دايه گيان، دايه خو شه ويسته كه م.

مراوی بۆلە ئاۋ ناخنىكى؟

پۇژى ھەينى بوو، (مەپوان) بەخاۋ خىزانەۋە بۇ بەسەرىردنى كاتىكى خۇش بەرەۋ دەرەۋەى شار بەرپىكەۋتن، چۈنە نزيك پروبارى كە لە تەنىشتىەۋە دارو دەۋەنىكى زۇرى لى بوو، لەژىر سىبەرى يەك لەۋ دارانە باروبنەيان دانا و ماۋەيەكى خۇشيان لەۋى بەسەر برد.

(ھۆشەنگ) بەھەلپەيەكەۋە پروۋى كرده مەپوانى باۋكى و وتى: بابە گيان سەيرە بۇچى ئەم قازانە لەم ئاۋەدا مەلە دەكەن و ناخنىكىن، ئايا منىش دەتوانم ۋەكو ئەۋانە بچمە ناۋ ئەم ئاۋە بۇ خۇم مەلەۋانى بکەم و نەخنىكىم؟ مەپوان بە زەردەخەنەيەكەۋە پىيوت: كوپرەكەم ھۆشەنگ، ئەۋانە خۋاى پەرۋەردگار ۋەھاى دروست كردوون ھەم لەناۋ ئاۋ دەتوانن بۇ خۇيان

بسوورپینهوه، هم له دهره وهش دتوانن بو خویان بگهړین، تو که مهله وانی نه زانی بچیه نیو ئاوه که، ده زانی چیت لی به سهردی؟ نه گهر شاره زایت له مهله وانی نه بی، دم و دست نقومی ژیر ئاوه که ده بی و ده خنکیی.

هوشهنگ وتی: ئاخر زورم حز له مهله وانی، چیبکه م بو ئه وهی مهله وانی فییر بیم؟ مهله وانی زور خو شه، دمه وی بیم به مهله وانزانیکی باش.

باوکی وتی: هر شتی مرو ژ هه ولی بو بدات پیی دهگا، مهله وانی وهکو خویندن وایه کهس له خو یه وه فییری نابی، تو تا له پولی یه که نه خوینی ناتوانی یه کسهر بچیه پولی سی و له پوله کانی دیکه دا دانیشی، خه م مه خو که ی چووینه وه مال، له ناو شار مهله وانگه هیه و شوینی تایبته به مندالان هیه، من له گهل خو ما ده تبهم تا به ته واوی فییر ده بی.

هوشهنگ به هه لپه یه که وه وتی: توخوا باوکه نه وه به راستته؟

باوکی دایه قاقای پیکه نین و وتی: نه ی چون؟ که له وی به ته واوی فییر بووی، که ی هاتینه وه نه م ناوه نه وه وخته به ئاره زوی خو ت مهله وانی بکه.

هوشهنگ بو نه وه به لینه ی پییدا، سوپاسی باوکی کرد.

هاورپیه تی درۆزن مه که

(بهشدار) ماوهیی (جهنگی) کردبووه هاورپیی خوی، (پهروانی دایکی نهیده زانی ئەو کورە کی یه و ههلسوکهوت و رهفتار و دانیشتنی چۆنه؟ رۆژیکیان به پهروشهوه لیی پرسى: بهشدار گیان من ئەو جهنگیه له نزیکهوه نانا سم، رهفتار و گفتم و لغتم له گهلت چۆنه؟ بهشدار به تهوسهوه وتی: من تاوهکو ئیستا شتی وا خراپم له جهنگی نه دیوه، جهنگی کورپکی مه شره بخۆش و دهم به شووشه، به لام یهك سیفته تی خراپی ههیه درۆ زۆر دهکات و نهختیکیش دهستی پاک نییه. پهروانی دایکی دووباره لیی پرسیهوه: یانی چۆن دهستی پاک نییه؟ بهشدار بی پیچ و پهنا وتی: ههر بۆ نمونه دوینیکه تویتهیی به بهر دهمان تیپه پری که له دواوهی تهره و میوهی بۆ فرۆشتن تیدا داندرا بوو،

له جيئوه دستي گهياندي و دوو دانه خه ياري ناسكي لي برد، بي
ئوهي كابرا بيبيني، خوي دانه يه كي خوارد و دانه كه ي ديكه ي شي دايه
من، ليٽ ناشارمه وه منيش له و خه ياره م خوارد، خه ياري كي خوش بوو.

په رواز به سه رسورمانه وه وتي: ياني خه ياره كه ت خوارد؟

به شدار وتي: ئه ري وه لا خه ياره كه م خوارد، زور ته پ و به تام بوو.

په رواز وتي: كوره كه م نابي هاوريه تي يه كيك بكي دز و درونبي.

به شدار وتي: ناخر من خوم هه بم، ئه و ناتواني بمگورپو كارم تي بكات.

په رواز وتي: حاشايه كي تو، كورد قسه يه كي جواني هه يه ده لي: كه ر

له گه ل ببه ستيه وه يا خووي ده گري يا خه سلته، كاكلي قسان يه كي

درونبي هي ئه وه نييه پشتي پي ببه ستي، كه واته بي ئه وه ي هه ست

به هيچ بكات هه ولده ورده له خوتي دوور بخه ره وه و يه كي بكه به

هاورپي خوت كه كه سيكي باوه ردار و دم و ده ست پاكبي.

به شدار كه له قسه كاني داكي وردبووه، وتي: له به يانيه وه كار بو ئه وه

ده كه م به هه ر بيانوويه كه وه بي به ره به ره له خومي دوور بخه مه وه، ئه ركي

سه رشاني هه موومانه گوپرايه لي ناموزگاريه كاني داكي و باوكمان بين،

هيچ داكي و باوكيكي رپي خراپ به پوله جگه رگوشه كه ي نيشان نادات.

شهرانگیزی سوران

(سوران) مندالیکی سهره پۆ و بیعار بوو، هه میشه به گژ ئه م و ئه و دا ده چوو، ته شقه له ی به م و به و ده کرد. سیفه تیکی سه یریشی هه بوو به هر که سیك بو یرایه و هکو له زگه پییه وه دهنووسا و به رده وام شه یری پی ده فروشت.

(مامه ند) هاوته مهنی سوران بوو، به لام چونکه به ژن و بالای بچووک و له جه سته دا که سیکی ره قه له بوو، سوران پۆژ نه بوو هر به هه وای هه وهس به گژیدا نه چی و لیی نه دات و ههستی بریندار نه کات.

مامه ند ئه و پۆژانه ی ده گه پرایه وه مال و (په ری) دایکی که ده یبینی پۆژی جله کانی به ری دپاره و شاتال شاتال بووه، پۆژی هه موو جله کانی به ری پیس بووه و پۆژیکیش شوخت به دم و چاویه وه یه و سه ری شکاوه، کاتی لیی ده پرسى: کورم ئه وه بۆ وات لیها توه؟ کی وای لی کردووی؟

له ترسی سوړان نه دیده وپرا رپ و پوهان بلې: ئه و کوږه وای لیکردوم، بویه هر جاره به قسه یی پینه و په روی بو پرسیاره کان ده کرد: که س لیینه داوم بو خوّم به ریو مه ته وه... ئا له یاریدا له گه ل هاوړیکم دا سه رمان له یه کی دا .

تا دوا جار په ری دایکی به هیمنی لیی چووه پیش، پییوت: کوږی خوّم شتم لی مه شاره وه من دایکتّم ، دهی بلې بزانه ئه وه کییه وات لی ده کات؟

مامه ند بهم قسانه ی دایکی دهستی به گریان کردو وتی: کوړیکه ناوی سوړانه نازانه مالیان له کوپیه، به لام زوو جار دیته ئه و گه رکه ی ئیمه و ماوه یه که خووی به منه وه گرتووه هر بجوولیمه وه دی به گژمداو لیم ده دات.

په ری هه ناسه یه کی قولی هه لکیشاو وتی: دهی ئه وه ی چوو، چوو، به لام تو نه ده بوو له وساو ه ئه و شته له دایکی خو ت بشارییه وه، به هر حال که ی له و ناوه ت بینی و زانیت له و دوروبه ریه، به په له ناگادارم بکه وه و هه قت به سه ر هیچه وه نه بی، من ته نها دوو قسه ی له گه لدا ده کم و ته واو، باشه بابه کم؟

مامه ند سه ری په زامه ندی بو له قاند و هیچ قسه یه کی دیکه ی نه کرد.

ئه و جا په ری دایکی به زه رده خه نه یه که وه وتی: دهی برؤ دم و چاوت بشو و نامه وی بتبینم بگری، باشه گیانه کم؟

ئه ویش سه ری بو له قاند و به هیمنی چووه به ردم ده ست شو رکه و جوان دم و چاوی شووشت و به پشته مال که سرپیه وه.

هفتهیهك تیپه‌ری، پوژیکیان به‌ره به‌ری چی‌شته‌نگاو بوو، مامه‌ند کت و پر خوی کرد به‌مال و به‌هه‌ناسه برکیوه چوو له‌لای دایکی: دایه، دایه، نه‌وه سو‌ران وا له‌گه‌ل کورپکی دیکه هاتوته کولانه‌که‌مان، وهره با نیشانتی بدهم. پهری دایکی به‌په‌له‌پروزی نه‌عه‌له‌کانی نایه سه‌ر پی و له‌گه‌ل مامه‌ند هاته دهره‌وه، به‌لام چ ببینی؟ ته‌ماشای کرد نه‌وه هه‌ردووکیان به‌شهر هاتوون. مامه‌ند وتی: دایه‌گیان نه‌وه به‌رگه‌شه سو‌رانه، نه‌وه‌یه هه‌موو پوژی لیم دهدا.

دایکی سه‌یری پیهات کورپه جل سووره‌که سو‌رانی ناوته ژیر خویی و به‌مست لیی دهدات و نه‌ویش ناوی‌ری ده‌ست بکاته‌وه و هیچی پی ناگری، گه‌لیک شهق و پیله‌قه‌ی خوارد، سو‌ران له‌تاوا هاواری ده‌کرد و لیی ده‌پارایه‌وه لیی نه‌دات، که‌چی جل سووره‌که هه‌ر لیی دهدا و رانه‌ده‌وه‌ستا. پهری سکی پی‌سو‌تا، چوو لیکی کردنه‌وه و نه‌یه‌یشت چیت‌له‌سو‌ران بدات. جل سووره‌که به‌دهم هه‌ره‌شه‌وه پییوت: به‌س نه‌وچاره بزانه‌وه فشه فشه بکه‌ی، یه‌کسه‌ر پویششت، پهری بن هه‌نگلی سو‌رانی گرت و راستی کرده‌وه. سو‌ران سوپاسی نه‌وه هاوکارییی کرد و پهری وتی: سو‌ران گیان تو‌ده‌زانی نه‌وه مامه‌نده کورپی منه، ده‌مه‌وی له‌مه‌ودوا ناگات لییبی نه‌هیلی لییده‌ن.

سو‌ران هه‌ستی به‌په‌شیمانیه‌کی زور کرد، به‌په‌روشه‌وه وتی: دایکی مامه‌ند توخوا لیم ببورن من له‌گه‌لی خراب بووم، به‌لام به‌لینبی له‌مه‌ودوا وه‌کو

برایه کی خۆم سهیری بکه، خۆ بزانه هر کهسیک ههپه شه و ته شقه له ی پی دهکات، له سهیری دهکه مه وه و ناهیلیم کهس لیی بدات.

که نه و قسانه ی بۆ ده رپری، خۆی گه یانده لای مامه ندو وتی: په شیمانم، لیم ببووره من نه ده بوو به و شیوه یه له گه ل تۆدا هه ل سوکه وتم بکر دایه.

مامه ند هیچی نه وت، نه ویش سهیری خۆی دانه واند و بۆ سه ره وه هه لکشنا.

مامه ند چوه لای دایکی و وتی: سهیره من وامزانی ده چی تۆله ی منی لی ده که یه وه، که چی ناو برژیوانیت کرد و یارمه تیتدا تاوه کو نه و کو په جل سووره پتر لیی نه دات، له کاتیکا ده بوو تۆش له گه ل کو په که دا لی ت بدایه.

دایکی وتی: سه ره تا وام به خه یال داها ت ویستم بچم تیر و پری لی بده م، که چی بیرم کرده وه لی دان چاره سهیری کی شه کان ناکات، فه رموو به و یارمه تیه ی نه مه یشت چی تر لی بی بده ن، وام لی کرد داوای لی بو ردنت لی بکات.

مامه ند وتی: ئاخو نه و که سانه نا گو پین، نه وانه شایانی سو زو به زه یی نین.

دایکی وتی: کو په که م نه وه ی زو لم له یه کی ک بکات، بی گو مان یه کی کی تر هه یه زو لمی لی بکاته وه، خۆ به چاوی خو ت بینیت نه و کو په چۆنی لی دا؟

مامه ند به پی که نینه وه وتی: زۆر سو پاس دایه گیان، من له و هه لویسته جوانه ی تۆوه فی ری نه وه بووم که ده سه لآتم هه بوو نابی زو لم و سته م له که س بکه م، به لکو ده بی یارمه تی نه وانه بده م که سته میان لی ده کری.

خۆت لەمىن بياريزه

(ژيار) و (كهژى) دايكى دهمه و خۆر ئاوابوون بهيهكهوه لهپيش دەرگا وهستا بوون، تهماشای دهره وهيان دهركد و قسهيان بۆ يهك دهركد.

گهنجيك سهرنجى ژيارى پاكيشا كه دهست و پنيهكى نهبوو، بينايى چاوى راستهيشى لهدهست دابوو بۆيه بهو هۆيهوه چاويلكهى لهچاو بوو، ئهوجا بهخۆ و گۆپاليكهوه هيدي هيدي بهو كۆلانه بهرهو سهرهوه ههلهكشا.

ژيار بهپهرۆشهوه لهدايكى پرسى: ئهري دايهگيان ئهو گهنجه بۆچى دهست و قاچى نيهه و عهينهكيشى لهچاو كردوه؟

كهژى دايكى وهلامى دايهوه وتى: پۆله گيان مرۆڤ ههيه بهزگماك ئهوها لهدايك دهبي، ههيشه بههۆى رووداويكهوه ئهو حالهتهى تووش ديئ.

ژيار دووباره ليى پرسى: مهبهستت له رووداو چيهه؟

كهژى دايكى بۆى خنايهوه و وتى: مهبهستم له رووداو بههۆى پيكدادانى سهيارهوه يان بهربوونهوه لهشوينيكي بهرز و شتى لهو بابهتانهيه، بههر حال من لهو ماله دراوسييهم بيستوه گوايه ئهو گهنجه كاتى خۆى زۆر بزىو و چهتوون و سهرهپۆ بووه، سلى لهههچ نهدهكردهوه، ههر ئهو دراوسييهشمان بۆى گيرامهوه

گوايه ئەو گەنجە تابلێی کورپێکی جوان و قۆز بوو، پێش ئەوەی بێنە شار مائیان لە گوندیکی سەر سنوور بوو و شوانکارە بوو، پڕۆژانە پەزەکانی بۆ لەوەر دەبردە دەرەوی گوند و دەبێردە ئەو هەلەت و دەشت و دەر و چیا و چۆلە، لەهەر شوینی مینی ببینیایە خۆی دەگەیاندا و دەستکاری دەکرد و فافۆنەکە ی دەردیئاو دەبێردەو تادەبوو چەند کیلۆیەک، پاشان کە بەتایەتە شار بەبەرە پارەیک دەیفروشت، پەزەکەشیان هیندە زۆر بوو لەگەڵ بڕایەکی دا بۆ لەوەریان دەبرد.

هاورپێیەکی ئەو گەنجە لەکاتی دەستکاری کردنی میندا، پێک مینەکە ی پێدا دەتەقیتهو، دەم و دەست گیانی لەدەست دەدات، ئەویش هەر واز لەو کارە ی نایەنی تا پڕۆژیکیان تووشی کیلگەیکە ی مین دیت کە لەهەموو لایەکەو نیشانە ی خەتەرناکی لی هەلواسرابوو، کەچی ئەو گەنجە بی گویدان بەو نیشانانە دەیهوی مینیک هەلوەشینیتهو و فافۆنەکە ی ناوی دەربکات و ببیاتەو، بی ئاگا پێی دەکەویته سەر مینیک و لە جولانەویدا پێیدا دەتەقیتهو، پێک ئەوهای لی بەسەردی، هەر باشبوو بڕایەکە ی لەو کاتەدا لەگەلی بوو، خیرا خۆی دەگەیکە نیته گوندی و مالهەوی لی ئاگادار دەکاتەو، ئەگینا هەر لەو شوینە بەهوی ئەو خوینە زۆرە ی لی دەروات دەمرد، جا ئەو گەنجە لەو پڕۆژەو بوو تە نیو بەشەر، من کە دەیبینم لەناخەو هەست بەنارەحتی دەکەم و بەزەیم بەحالی دیتەو.

ژیار هەناسەیکە ی قوولی بۆ هەلکیشا و وتی: دایەگیان مین چیبە؟

کەژی: مین دوژمنی مروڤە، مروڤە هەر خۆی دروستی دەکات، جا مین هەیکە تاییبەتە بەشتی گەورە وەکو ئەوە ی تانک و زریپۆش و سەیارە ی بکەویته سەر،

دەتەقېتەۋە و پارچە پارچە دەكات، ئەو مېنانەي دېكەيش تايبەتن بە مرۇق، ئەۋەش بەشېۋەي دەيچىن، رەنگە نەيىنى و ھەستى پى نەكەي.

ژيار بە خەمباريەۋە وتى: كەۋاتە چوۋىنە ھەر جىگەيەك و لىي بەگومان بوۋىن، يان ئەو شوۋنە نېشانەكانى مېنى لى چەقېندرابوو، دەبى رى و رى بگەپېنەۋە.

كەژى بە زەردەيەكەۋە وتى: ئەك ئافەرىن كورەكەم.

ژيار وتى: كەۋاتە ئەۋانەي توۋشى ئەو شتانە دىن، پىۋىستە رېزىيان بگرين و يارمەتيان بدەين.

يارى تۇپانى

(ھېرش) و (شاد) و (كاۋە) و (باۋەر) و (نەريمان) و (پشتىوان) و رىگار و ئازاد لەسەر جادەي بەردەم مالىئاندا درو تىپيان پىكھېنا، ھېرش و شاد و كاۋە و باۋەر لەلايەك و پشتىوان و ئازاد و رىگار و نەريمانىش چوۋنە لايەكەي دېكە و ەكو گۆل لەمەر لايەكدا چەند گاشەبەردىكيان لەسەر يەك كەلەكە كرد و دەستيان بەياري كرد، ماۋەيەكى خۇشيان بەرى كرد، تا لەيەك لە لىدانەكاندا تۇپەكە دور كەۋتەۋە، كاۋە بەرەو تۇپەكە رايكرد بېھىنئىتەۋە، كەچى تۇپەكە كەۋتە ژىر ئوتومبىليكەۋە و تەقى.

كاۋە نەختى خۇي لە شوفىرەكە گىف كەردەۋە، لىيدارپسا جوۋىنى پى بدات، نەريمان خۇي كەياندى و دەستى بۇ شوفىرەكە درىژكرد و پىي وت: كاكە بىۋورە، فەرمو تىپەرە.

شوفىرەكە پۇيشت.. كاۋە بەدەم ھەرەشە كەردەنەۋە زمانى گەراند: نەريمان بۇچى رىت پىدا بروت لەكاتىكدا تۇپەكەي لى تەقاندېن و پارەكەيشى نەدا ھەرنا بۇ خۇمان بچىن تۇپىكى ترى پى بگرېنەۋە.

نەريمان بەدەم زەردەخەنەيەكەۋە وتى: كاۋە ئەۋە دەلىي چى؟ فەرمو خۇ سەيارەكە لەجياتى تۇپەكە لەتۇي بدايە ئەۋە ئەگەر تۇي نەكۈشتبايە، بى شك دەست و قاچى دەشكاندى، كەۋاتە كيانى تۇ لە تۇپەكە گرېنگترە، ئەۋە پارەمان ھەيە و دەچىنە بازار لەجياتى تۇپى، دووسى تۇپى پى دەكرېن.

كاۋە وتى: خۇزگە لە گەرەكەكەماندا يارىگايەك ھەبوايە ئەۋە ئەئىمە كيانمان دەكەۋتە مەترسى، نە ياريمان لەسەر جادە دەكرد و نە تۇپەكەشمان ئاۋا دەتەقى.

تایبه تهنه ندیه کان بیاریزن

هه لۆ قوتابییه کی زیره کی پۆلی چواره می بنه ره تی بوو، پیشت له ماله وه وا راهاتبوو به بی پرس ورا جانتای خوشک و براکانی ده کرده وه، به بی پرس و را دۆلابی خوشکه که ی ده کرده وه و شتی له ناو دهرده کرد و گوئی به هیچ نامۆزگارییه کیش نه دهدا، که چی کت و پر گۆراو و ایلیهات بی پرس کردن دهستی له هیچ شتی نه دهدا، ته نانهت پیشت نه گهر به بی له دهرگادان ده چوووه ژووری دایک و باوکی، ئیستا له دهرگا دهدا و ده وهستی و روخسه تیان لی ده خوزای، خو نه گهر پی پی نه دن بیته ژووره وه، نه وه ری و ری ده گهر پیته وه و نیگهران و دلگرانیش نابی. شه ویکیان باوکی به په رو شه وه رووی تی کرد و پییوت: جگه رگۆشه که م به راستی من سه رسام ماوم و له و مه ته له ی تو تیناگه م، تو پیشان به جووری بیرت ده کرده وه و ئیستایش به جووریکی تر بیر ده که یته وه. هه لۆ به تاسه وه لیی پرسی: جا چون بیر ده که مه وه؟

شیرزادی باوکی بۆی خنایه وه، وتی: تو پښتر بهبی پرس دهستکاری هه موو شتیکی خوشک و براکانت دهکرد و سلت له هیچ نه ده کرده وه، ته نانهت بۆ هاتنه ژوره وهی ئیمهیش بهبی پرس و بهبی له ده رگادان یه کسه ر ملت دهنه، که چی ئیستا گۆراوی و کاری وا ناکهیت.

هه لۆ به بزه یه که وه وتی: ئاخو من له مامۆستا که مه وه له بابا به تی مه دهنی فییری نه وه سبووم تایبه تمه ندی چییه؟ بۆ نمونه نه و جلانه ی من له بهری ده که م یا خود نه و جانتایه ی هی منه و نه و شتانه ی له دۆلابه که مدا هه لمگرتوون، هه موو نه وانه تایبه تمه نی منن نابی که سی تر بهبی پرس دهستکاریان بکات، ته نانهت تایبه تمه ندی خیزانیش له وه دایه دهبی بهبی پرس و بهبی له ده رگادان نه چمه ژوره وه، هه روه ها تایبه تمه ندی گشتیشمان هه یه وه کو نه وه ی که ده چمه پۆله که م پیویسته سلاو له هه موان بکه م نه ک له چه ند که سیک و نه وانیتو فه رامۆش بکه م.

باوکی به خو شحالییه وه سه ری هه لۆی ماچ کرد و وتی: هیوادارم له هه موو کاره کانت سه رکه توو بی.

